

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 213/2019
05.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Горана Петровића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 11. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марка Алексића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 53/17 од 14.06.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 818/2018 од 19.10.2018. године, у седници већа одржаној 05.03.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Петровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 53/17 од 14.06.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 818/2018 од 19.10.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Врању К 53/17 од 14.06.2018. године, окривљени Горан Петровић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 11. Кривичног законика за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од 40 година, због извршеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од две године и због извршеног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ за које је овај суд утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 40 година у коју му је урачунао време проведено у притвору од 15.06.2017. године па надаље.

Од оптуженог је на основу члана 348. став 6. КЗ одузето ватрено оружје и опојна дрога, као у изреци пресуде.

Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужиоцу у Врању и да плати судски паушал, као у изреци пресуде, а оштећени АА и ББ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 818/2018 од 19.10.2018. године одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног Горана Петровића и његовог браниоца те је пресуда Вишег суда у Врању К 53/17 од 14.06.2018. године, потврђена, осим у делу одлуке о трошковима кривичног поступка у ком делу је усвајањем жалбе браниоца окривљеног иста укинута и предмет, у том делу, враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног Горана Петровића, адвокат Марко Алексић поднео је захтев за заштиту законитости, „због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Наиме, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Петровића, адвоката Марка Алексића, није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се наводи да су побијане правноснажне пресуде незаконите јер у поступку пред првостепеним судом није саслушан очевидац догађаја - сведок ВВ, као и да суд није у довољној мери ценио чињеницу да је окривљени Горан Петровић пре и у време извршења кривичног дела био дијагностификовани тежак психички болесник. Судски вештак неуропсихијатар Катарина Крагујевић Пејић је, насупрот таквом психичком стању окривљеног Горана Петровића, по наводима захтева извела погрешан закључак и дала налаз и мишљење да је окривљени у време извршења кривичног дела био урачунљив, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима. Одбрана налази да је било нужно извршити неуропсихијатријско вештачење окривљеног, али у установи путем групе вештака на који начин би чињенично стање било правилно и потпуно утврђено. Међутим, по ставу одбране, на погрешно утврђено чињенично стање суд је погрешно применио закон, чиме се,

без нумеричког означавања, суштински указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како одредба члана 440. ЗКП, односно оспоравање чињеничног стања као погрешно и непотпуно утврђеног, не представља законски разлог из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, поднети захтев је одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић